

Publicerad 2021-07-23 15:53 av Solstrale

Solstrale

När du gav upp

ett ögonblick

en stund

det var nyss

men så länge sedan

eller var det tvärtom

det var så länge sedan

men det kändes som nyss

inget lämnade dig

inget ont och inget gott

det var bara det att

det onda skuggade dig

det gav sig inte

det var vad du mindes

och om du vetat varför

vi måste minnas allt ont

hade du nog aldrig glömt

att

vi minns för att leva gott

för att vi skulle kunna välja
och lära oss av erfarenheten
där satt du fast utan vetskap
du var insikten på spåret
du levde smärtan av andras illdåd
du förstod det groteska vissa skapar
livet levde du så hårt och så lätt
som om varje sitt steg var både och
både tungt och ändå fick dig att flyga
och allt det i mig som jag tillät att lämna
för att världen min inte skall rämna
nu när du gett upp allt
står jag med de fallande löven
i denna livets trädgård där du gick
sida vid sida bredvid mig en gång
och nu en stund
eller var det nyss
för länge sedan
men liksom nu
om och om igen
svär jag på

att leva detta liv

det liv du ej förmådde famna

det djup med hundra famnar

det djup som tog dig bort

samtidigt som höjden och toppen var nådd

du i din glädje smittade oss med eufori

så hur kan denna glädjen kasta någon så djupt

att det tar bort en älskad vän från jordens yta

och för att orka måste jag söka livet igenom

söka efter dig i alla och mig själv

allt för att aldrig glömma vem du var

och aldrig glömma vem jag själv är

så minns att din känsla av mörker är beviset

ditt mörka sinne är en biljett till frihet

för att minnas detta gör att man kan se livet

ta sig mot det ljusa och fånga dagen

var därför inte rädd för mörkret

fånga dagen, glöm aldrig smärtan

den är fylld av bevis för du levt och lärt

du som gick jag lovar att leva

det livet med vetskap om allt detta

och imorgon är ingenting förgäves

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Solstrale med Poeter.se id #66056 innehar upphovsrätten